

Herman Souren voor de Broederschool in Molenberg, waar hij al 77 jaar aan verbonden is.

© Peter Schols

ADMINISTRATIE

‘Opa’ gaat al 77 jaar naar dezelfde school

Hij ging bijna dertig jaar geleden met pensioen, maar bleef als vrijwilliger op zijn oude werk actief. Vier halve dagen per week houdt Herman Souren uit Heerlen de administratie van de Broederschool in Molenberg bij. In zijn 70ste dienstjaar viert hij morgen zijn 90ste verjaardag.

DOOR FRANK BENNEKER

Herman Souren laat zijn akte van benoeming als docent zien. Op 16 maart 1950 trad hij aan als leraar van de Broederschool in de Heerlense wijk Molenberg. Om er vervolgens nooit meer weg te gaan. Ook niet na zijn pensioen.

Hij wordt morgen negentig, maar gaat nog vier keer per week een halve dag naar zijn werk. Daar houdt hij als vrijwilliger de leerlingenadministratie van de school bij. Op de computer, maar dat is voor de bijna negentigjarige geen enkel probleem. „Mijn

zoon zei ooit tegen me: ‘Pap, je moet geen nieuwe typemachine kopen, maar een computer’. Ik heb naar hem geluisterd en altijd de ontwikkelingen bijgehouden.” Eigenlijk is Souren niet 70, maar al 77 jaar aan de Broederschool verbonden. Hij doorliep er ook zijn lagere schooltijd tot en met de zevende klas. „De Broederschool was één van de weinige scholen die een zevende klas had, ter voorbereiding op het beroepsonderwijs.”

De rapporten uit die tijd, eind jaren dertig en begin jaren veertig, heeft hij nog. De jonge Herman kon ermee thuiskomen. Ze staan vol zevens, achten en negens. Toen Souren begin 1950 aantrad als leraar op zijn oude school, was hij een van de eerste docenten die geen broeder was. „Na de oorlog begon de secularisatie in het onderwijs door te sijpelen en benoemde men ook leken tot docent. Dat proces ging door en uiteindelijk werd ook de leiding van de school aan het lekenpersoneel gegeven.”

Meisjes

Zo werd Souren in 1969 directeur van zijn school. Hij blikt terug op een tijd van flinke veranderingen. „Na toestemming van de bisschop werd de Broederschool begin jaren zeventig een gemengde school. We hebben toen met ouders gesproken en hen gevraagd om hun dochters bij ons aan te melden. Die zagen het meestal niet zitten om hun meisjes naar een school vol jongens te sturen. Die zijn toch veel te ruw, dachten ze. Uiteindelijk zijn we het eerste jaar als gemengde school met twee meisjes op zo’n tweehonderd kinderen ingegaan.”

Het werken op de school houdt Souren mentaal en fysiek fit. „Na twee zware hartoperaties geniet ik van elke dag dat ik hier nog mag werken. En ik vind het sociale aspect belangrijk. Ik ben bijna negentig, dus je kunt je voorstellen dat ik veel mensen om me heen heb zien wegvallen. De school was mijn redding toen twaalf jaar geleden mijn vrouw overleed. Ik zou niet weten wat ik elke dag alleen in huis moet doen.” En dan is er het contact met de kinderen. Souren straalt als hij over hen vertelt. „De kleuters begroeten me iedere dag met ‘Dag opa!’ Sommigen komen even bij me voor een knuffel, anderen geven me een high five.”

Werkdruk

Na Souren zijn er vijf nieuwe directeurs op de Broederschool gekomen. „Elke keer als er een nieuwe directeur komt, vraag ik hem of haar of het goed is dat ik blijf. Gelukkig heeft daar nooit iemand nee op gezegd.” Dat gaat ook niet gebeuren, als het aan

adjunct-directeur Gillian Garritzen ligt. „We vinden het belangrijk dat we mensen die iets aan onze school toevoegen iets kunnen bieden. We zijn erg blij met het werk van Herman. Het draagt bij aan vermindering van de werkdruk van de leraren.”

Jubileum

In maart, wanneer ‘opa Herman’ officieel zeventig jaar in dienst is, zal de Broederschool uitgebreid stilstaan bij dit bijzondere jubileum. Souren kijkt zelf iets verder vooruit. „Ik weet dat er voor mij een tijd zal komen dat het niet meer gaat en dat ik al erg veel geluk heb dat ik dit nu nog allemaal kan doen. Maar als ik een wens mag uitspreken, dan hoop ik dat ik hier in 2022 nog werk. Dan bestaat de Broederschool honderd jaar en dat jubileum zou ik graag meevieren.”